

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 18. Damnatur errores Petri Joannis Olivæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV.
A. C. 1325.

§. XVIII.

*Damnantur errores Petri Joannis
Olivæ.*

*Baluz. to. I.
Miscell.
p. 213.*

*Sup. l. 92.
§. 48.*

Sequente anno 1326 Papa condemnavit scripta Petri Joannis Olivæ, quæ dudum examinanda curaverat. Habemus epistolam, qua octo Doctores Papam edocent de Olivæ commentariis in Apocalypsin illo jubente discussis. Unus ex his Doctoribus est Bertrandus Turrius Ordinis Minorum per Aquitaniam Minister Provincialis, qui anno 1319 fuit Salernitanus Archiepiscopus: quod indicat epistolam esse antiquiorem. Doctores in hac exhibent multa e commentario excerpta, quorum Censores agunt. Ego his excerptis insisto, ut verbis authoris utar.

p. 214.

Septem Ecclesiæ status, quos in Apocalypsi descriptos perhibet, sic exponit: Primus est fundatio Ecclesiæ primitivæ in Judaismo sub Apostolis. Secundus, Ecclesiæ periclitatio & firmamentum per cruciatus Martyrum. Tertius, explicatio fidei per confutationem pravorum dogmatum. Quartus, Anachoretarum vita, qui abdicatis rebus inanibus in solitudines remotissimas profugi carnem suam severissime macerabant,
exem-

exemploque suo totam illustrabant Ec- Sæcul. XIV.
clesiam. Quintus, vita communis Mo- A. C. 1325.
nachorum, Clericorumque bona terrena
partim in victu cultuque aspero, partim
indulgender possidentium. Sextus, in-
stauratio vitæ Evangelicæ, extirpatio
vitæ antichristianæ, Judæorum ethnico-
rumque extrema ad Christum adjunctio,
seu Ecclesiæ restitutio in suum statum
primum. Septimus quantum ad vitam
præsentem spectat, est tranquilla quædam
communio futuræ beatitudinis, quasi
coelestis Hierosolyma in terram descen-
disset; sed quatenus ad alteram vitam
pertinet, est generalis animarum in cor-
pora reditus, Sanctorum gloria, ulti-
mumque rerum omnium complemen-
tum. Primus initium proprie habuit a
missione Spiritus Sancti; secundus a sæ-
vitia Neronis; tertius a sana Constantini
fide, a S. Silvestro, Nicænoque concilio;
quartus a S. Antonio Ægyptio; quintus
a Carolo Magno; sextus quodammodo
a nostro patre S. Francisco: sed uberius
principium ducet a damnatione Baby-
lonis meretricis magnæ, quando An-
gelus signabit futuros Christi milites;
septimus a morte Antichristi ex parte u-
na, ex altera a postremo iudicio.

Tum addit: In sexto Ecclesiæ statu
detegetur singularis perfectio vitæ ac
sapientiæ Christi. Senectus prioris tem-
poris

Sæcul. XIV.
A.C. 1325.

p. 219.

poris passim rejicietur: immo Ecclesia formari nova videbitur; sicut nova fuit erecta in primo adventu Christi, dum repudiata est Synagoga. Unde his in visionibus nobis proponuntur tres Christi adventus, primus in carne dolori obnoxia redimentis orbem, ac Ecclesiam condentis suam; alter in spiritu vitæ Evangelicæ renovantis ac perficientis suam Ecclesiam; tertius ad judicium & donandam electis gloriam. Ac deinde: Status Ecclesiæ a damnatione Babylonis, scilicet Ecclesiæ mollis & voluptariæ usque ad mundi finem durabit satis diu, ut omnes, Judæique ipsi salutem curent suam, & hic status gradatim ascendat a mane ad meridiem; dein descendat ad vesperum & noctem malitiæ tam profundam, ut Christus prope cogatur venire ad judicium. Ridiculum enim foret, si tertius præcipuusque mundi status Spiritui Sancto adscriptus momento temporis duraret, neque cum reliquo hoc opere tam grandi consentiret.

p. 221.

Et porro: Sicut in ætate sexta Christus novus homo venit, ut Judaismum voluptarium repudiaret, legemque ad vitam novam per crucem afferret: ita in statu sexto Ecclesia mollis, rejicietur, ac lex Christi renovabitur. Quapropter in principio hujus status comparuit S. Franciscus

ciscus insignitus Christi vulneribus, & Sæcul. XIV.
A. C. 1325.
cum eo plane affixus cruci. Ac postea:

Primo tempore Deus Pater exhibuit se quasi terrificum, ac regnavit timor; secundo Deus filius se tanquam Doctorem præbuit, cum sit Verbum & sapientia Patris; tertio Spiritus Sanctus se monstrabit veluti flammam & fornacem amoris divini, ebrietatem quandam spiritua- lem, impetum ac redundantiam gaudii, in quo non per simplicem intelligentiam, sed per experientiam sensibilem & manifestissimam noscetur veritas sapientiae Verbi cum humana juncti natura, & potentiae Dei Patris. Nam Christus dixit: *Cum venerit ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem. Ille me clarificabit.* Hic liquido apparet error hujus fanatici: quia id promissum jam præstitum est, dum Spiritus Sanctus die Pentecostes super Apostolos descendit.

p. 223.

Joan 16.
v. 13. 14.

Addit: Statui sexto proprium est profiteri & observare legem seu regulam Evangelicam secundum consilia simul ac præcepta. Ac deinde: Initium hujus sexti status aliqui putant sumendum a principio Ordinis S. Francisci; alii a notitia tertii status generalis divinitus data Abbati Joachimo; alii ab excidio Babylonis ac Ecclesiae voluptariae; alii a tempore quorundam suscitandorum ad confer-

p. 225.

confer-

Sæcul. XIV.
A.C. 1325.

p. 236.

servandum spiritum Christi Domini nostri & S. Francisci, cum ejus regula nequiter impugnaretur, damnareturque ab Ecclesia molli, sicut Christus a Synagoga. Et postea: Hac in vexatione Babylonis, dum S. Francisci regula quasi affigatur cruci, reviviscet hic gloriosus, ut sit per omnia Christo similis, atque discipulos confirmet suos: ita dicere audivi virum spiritualem, fide dignissimum, & cum Fratre Leone S. Francisci socio & arcano Judice familiarissime versatum.

Sup. lib. 87.
§. 27.
Lib. 85. c. 2.

Hæres.
Imag. let. 1.

p. 242. 244.
257. 261. 263
p. 248. 251.

Hæc satis indicant Fraticellorum systema Chimæricum inceptum a Joachimo Abbate, amplificatum a Joanne Parmensi suo in *Evangelio æterno*, ac defensum amplius seculo. Patet illud non fuisse hæresim imaginariam, in qua non esset quæstio nisi de dominio panis ac de forma vestis Fratrum Minorum: ut perhibuit quidam author celebris abhinc annos quinquaginta; sed reapse fuisse hæresim. Nam hi fanatici contendebant S. Franciscum a Deo missum esse, ut attolleret collapsam Ecclesiam; perfectionem Evangelicam non inveniri præterquam in sua regula; Romanam Ecclesiam esse Babylonem & magnam meretricem Apocalypticam; Papam esse Antichristum mysticum, magni & ultimi Antichristi præcursores; excitaturum violentam

lentam infectationem paupertatis ac per-
 fectionis Evangelicæ: sed ejus Ecclesiam
 mollem brevi eversum iri, ut erigatur
 Ecclesia spiritualis, ac regnum Spiritus
 Sancti. Hæc sunt conlectaria excer-
 ptorum hoc ex libro Joannis Petri O-
 livæ.

Sæcul. XIV.

A.C. 1325.

p. 254.

n. 229. 264.

Papa Joannes eadem excerpta misit
 Francisco Silvestrio Episcopo Florentino,
 Jurisconsulto, ac Theologo magni nomi-
 nis. Is fuerat Senogallicus primum,
 deinde Ariminensis Episcopus: denique
 a Papa translatus est ad sedem Florenti-
 nam, cujus collationem hic sibi reserva-
 verat vivente Episcopo Antonio Urfo.
 Translationis litteras dederat 15 Martii
 an. 1323. Episcopus Silvestrius errores
 excerptorum suam per sententiam con-
 demnavit, ut octo Doctores fecerant.

Rayn. 1325.

n. 21.

Ughell. to. 3.

p. 189.

Rayn. n. 24.

Inter multas prædictiones temera-
 rias & insanas Oliva inquebat: Fratres
 Minores, quia in molli Latinorum Ec-
 clesia parum efficere se videbunt, Græ-
 cos schismaticos docebunt saniora: &
 tandem Judæos, sed Saracenos prius, a-
 liosque ethnicos ad veram adducent fi-
 dem, cujus testimonium plures e Fratri-
 bus suo sanguine confirmabunt. Hac
 ex persuasione multi trajecto mari ethni-
 corum terras intrabant: ubi abutentes
 simplicitate Christianorum, quos ibi pau-
 culos

n. 26.

Miscell.

p. 247. 249.

Hist. Eccles. Tom. XXIII.

R culos

Sæcul. XIV.
A.C. 1325.

culos inveniebant, disseminabant errores, decisionesque Romanæ Ecclesiæ oppugnabant. Papa rem edoctus sanctionem fecit, qua prohibebat, ne Religiosi, cujuscunque Ordinis essent, sine consensu sui Præpositi patentibus per litteras indicato regiones transmarinas adirent; ac ne Præpositi hanc copiam facerent nisi viris doctis, prudentibus, ac rerum expertis. Mandabat simul, ut illi velut apostatas tractarent eos, qui sine permisso rei divinæ aut sacris concionibus darent operam. Scripsit 10 Maji an. 1325.

Baluz. vit.
to. I. p. 167.

Denique Papa damnavit fratris Petri Joannis Olivæ commentarios in Apocalypsim, tanquam continentes noxiam ac hæreticam doctrinam contra unitatem Ecclesiæ catholicæ, & contra potestatem Summi Pontificis. In senatu publico, cui Cardinales, Præsules, Doctores Theologiæ ac Jurium intererant, sententiam tulit primo jejunii verni sabato 9 Febr. anno 1325, scilicet 1326 ante Pascha.

Sup. lib. 91.
S. 42. 57. 59.
Bal. Miscell.
to. I. p. 298.
Kayn. 1325.
n. 20.

Inter Olivæ discipulos eminebat Ubertinus Casalius, de quo jam facta mentio, Papa jusserat eum citari ad tribunal suum: & Bonagratus Bergomas contra eundem complurium accusationis capitum argumenta produxerat: cum Ubertinus pendente adhuc lite a Roman

mana curia se submovit sine permisso. Sæcul. XIV. A.C. 1325.
 Capi eum ac in carcerem compingi Papa voluit. Atille profugus ad Imperatorem Ludovicum Bavarum se Marsilio Patavino junxit, ut contra Papam scriberent.

§. XIX.

Marsilius Patavinus.

Marsilius Mainardinius Patavinus litteras longo tempore didicerat docueratque Parisiis, ubi Rectorem Universitatis agebat anno 1312. Cunctis facultatibus navarat operam: post artes ad Theologiam animum applicuerat: in scriptis suis apparet Jurisperitus: callebat artem medicam exercebatque. Arctam colebat amicitiam cum alio Doctore Joanne Janduno seu Gandavino. Is magnam partem habuit in confectione operis, cui titulus: *Defensor pacis*: quod tamen Marsilio soli tribuitur; compositum sub annum 1324, & Ludovico Bavaro inscriptum est. Tendit præcipue ad tollendam potestatem profanam, & ad impugnandas opiniones de potestate Summi Pontificis tum receptas inter Professores Juris Canonici. Tres in partes divisum est. In prima vult author propositiones suas demonstrare per principia sanæ rationis, & luminis naturalis. In altera conatur illas confirmare per

Duboulay
to. 4. p. 163.
974.

Monarch.
Gold. to. 2.
p. 154.